

Megnyitó és „premier” az új pályaudvaron

0 órától: indulás a Marx térről — A helyi járatok december 5-re „költöznek át”

Tegnap, szombaton délelőtt ünnepélyes keretek között adták át rendeltetésének a Marx téren épült új autóbusszpályaudvart. A nagy érdeklődéssel kísért avatáson megjelent dr. Komócsin Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Perjesi László, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára, Kovács Imre, a Csongrád megyei tanács vb elnökhelyettese, Hidasi György, a MÁVAUT vezérigazgatója, Dianóczky János mérnök, az autóbusszpályaudvar tervezője, valamint vállalatok és intézmények számos képviselője.

Dr. Pollák László, a 10-es AKÖV forgalmi szakosztályának vezetője üdvözölte a megjelenteket, majd dr. Biczó György, Szeged megyei jogú városi tanács vb elnöke mondott beszédet. Köszöntötte mindazokat a fizikai és szellemi dolgozókat, akik részt vettek a pályaudvar létrehozásában. Ezt követően az új létesítményt átadta Tapolczai Kálmánnak, a KPM Autóközlekedési Vezérigazgatóság vezérigazgatójának. Az új létesítmény átvételekor Tapolczai Kálmán hangsúlyozta Szeged nyereségét, amellyel most bekapcsolódik a kulturáltabb közlekedésbe. A vezérigazgatótól az új pályaudvart Csizsár Károly, a 10-es AKÖV igazgatója vette át.

Ezután a jelenlévőknek bemutatták az új pályaudvart, amelyet a legkorszerűbb vezérlő berendezéssel állítanak forgalomba. A többi között fényjelző berendezés közli az utasokkal a járatok indulását, s ugyancsak fényjelzővel adnak jelt a kocsik indulására. A távolsági járatok 19 kocsiallásból indulhatnak, a helyi járatok számára pedig a nagykörúton létesített

úgynevezett leálló sávokat. Az első távolsági autóbusszok ma, vasárnap 0 órakor indultak ki az új létesítménytől. A helyi forgalmat bonyolító autóbusszokat december 5-én indítják innen újtjukra.

Az új pályaudvar átadását követően a 10-es AKÖV igazgatósága fogadást adott vendégeinek a Tisza Szálló tükörtermében.

Az automata vezérlőszálon gombnyomással indítja az első autóbusszt Husztá Ferenc forgalmi szolgálattevő

(Liebmann B. felvétele)

A pályaudvar épületének homlokzata a Párizsi körút sarkáról nézve

Előkészítő tanfolyam az egyetemen

A József Attila Tudományegyetem természettudományi kara előkészítő tanfolyamot indít azok számára, akik a tudomány-, agrártudományi, erdőmérnöki, faipari egyetemen és tanárképző főiskolán vagy felsőfokú vendéglátóipari és kereskedelmi szaktanfolyamon kívánnak felvételi vizsgát tenni.

Az előkészítő tanfolyamra jelentkezők felvételi kérelmükhöz csatolják érettségi bizonyítványukat, középfokú iskolai értesítőjüket, illetőleg szakmunkás-bizonyítványukat, továbbá munkáltatójuk javaslatát. A tanfolyammal kapcsolatban bővebb felvilágosítást a természettudományi kar dékáni hivatala (Aradi vértanúk tere 1.) ad.

Megfelelő számú jelentkező esetében az orvostudományi egyetem is indít felvételi vizsgára előkészítő tanfolyamot az általános orvos, fogorvos és gyógyszerész karra jelentkező fiatalok részére fizika és biológia tárgyakból. Mindkét előkészítő tanfolyamra december 1-ig lehet jelentkezni.

A sándorfalvi Rózsa Ferenc Tsz-nél lucernaszófia és takarmányrépa eladó, 200, illetve 40 Ft egységárért. Kk. 2386

Még nincs itt — de már elfogyott

Új rend a személygépkocsi-előjegyzésben

A Merkur Személygépkocsi Értékesítő Vállalat az idén csak két típusra vett fel megrendelést, mégpedig 11 400 Moszkvicsra és 19 100 Trabantra, s csupán 5356 igénylőt elégítettek ki. Ezenkívül egyéb típusra mintegy háromezeröttszáz jelentkezőt, az igénylőket azonban kocsik hiányában elő sem jegyezték.

A kielégítetlen 25 144 Moszkvics- és Trabant-megrendelésnél már új rendszert vezettek be. Október 15-én 5000 igénylőt szeltek ki, 50 százalékos előleg befizetése. A megrendelők az előírt határidőre 2680 Trabantra és 1801 Moszkvicsra letétbe is helyezték az OTP-nél a kocsik vételárának a felét. A Trabantnál a kiértékeltek 89 százaléka, Moszkvicsnál pedig a 90 százaléka tett elég a felszólításnak. Ezért a két típusra a napokban még újabb 500–500 igénylőnek küldtek értesítést az előleg befizetésére. Ezekkel együtt jövőre a Trabantnál a 6033-as, a Moszkvicsnál pedig az 5800-as sorszámig kapják meg az igénylők megrendelt és leelőlegezett kocsijukat. Mi lesz a még kielégítetlen

több mint 19 000 Moszkvics- és Trabant-igénylővel, s azokkal, akik más típus szeretnének? A kérdésre a Belkereskedelmi Minisztérium illetékes főigazgatóságán elmondották, hogy más típusú személygépkocsi beszerzésére még folynak a tárgyalások. A szerződések megkötése után — amikor ismeretes lesz, hogy milyen típusból mennyi érkezik a jövő évben — felvesznek megrendeléseket egyéb típusokra is.

„Gombhoz a kabátot?” címmel lapunk tegnapi számában egy olvasónk levelét közöltük. Azt kifogásolta, hogy a Kígyó utcai műanyagboltban nem tudott filléres szívócsövet vásárolni, azaz csak pohárral együtt kaphatott volna. A műanyagbolt vezetője, Trebitsch Józsefné értesítette lapunkat, hogy az olcsó szívócsőből egész évben nem kaptak a nagykereskedelemtől. Ezért ajánlották viszont a vevőnek — vásárlási

Kamaraest a Tisza Szállóban

Két igen tehetséges fiatal szovjet művész koncertezett pénteken este a Tisza Szállóban: Natalia Gutman (cselló), a moszkvai Konzervatórium aspiránsa és Alekszej Naszetkin, aki ugyan még a Konzervatórium hallgatója, de máris érett művészként játszik.

A koncert műsorát ideálisan állította össze a két művész: korunk zenéje mellett fele-fele arányban kapott helyet a régi muzsika, mintegy feloldás, pihentettképpen.

Az előadást tekintve elsősorban a modern művek megformálását kell kiemelni. Prokofjev C-dúr szonátája, s még inkább Hindemith-Szonáta 1948. című műve az, ahol Natalia Gutman meggyőző bennünket elmélyült művészi hozzáállásáról és feltűnően biztos hangszíntudásáról.

A Schubert a-moll és a Bach D-dúr szonátájának előadása sokszor keresettnékné tűnt. Vántus István

KGST-megrendelés Magyarországtól

A KGST ajánlására Magyarországon szakosították a konfekciósipari gépek, ezen belül a vasalógépek gyártását, s ehhez Csepelen 20 millió forintos költséggel december 31-ig új üzemet hoznak létre. Ez a befektetés gyorsan visszatérül, mert a vasalógépgyártó részleg évente 100 millió forint értékű árut termel exportra. Egvelőre a meglévő műhelyekben a régi gépeken kezdték meg a gyártást, s a napokban a Szovjetunió részére elkészült az első 18 korszerű vasalóberendezés. Ez csupán a kezdet, mert a hosszú lejáratú megállapodás értelmében öt év alatt 5000 vasalógépet szállítunk a Szovjetunióknak, ezenkívül nagyobb tételeket küldünk a többi KGST-országnak is.

Magyar katonák Csehszlovák kitüntetése

November 13-án a Csehszlovák Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága „Julius Fucsik” emlékéremmel tüntetett ki harminc magyar katonafiatalt a dunai nagy árvíz idején a Csehszlovák Szocialista Köztársaság területén kifejtett áldozatos munkájukért. A kitüntetéseket Bratislavában a Csehszlovák Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának másodtitkára, S. Bruha adta át bensőséges ünnepség keretében.

Az idegösszeroppanás oka ismeretlen

Meghatározatlan korú barna asszony. Haja szépen rendezett, mintha most lépett volna ki a fodrásztól. Kezét csillogó bőrkabátja zsebébe dugva, hanyag mozdulattal áll meg.

— Lányomat az este bevitték az ideggyógyaszatra. Úgy mondja, mintha azt közölné, influenzát kapott a kislánya. Hangjában nyoma sincs az elkeseredésnek. Hídegen, kímérten beszél.

— Nálunk dolgozik a kislánya?

— Igen, itt dolgozik a gyárban. A fizetéséért jöttem, de nem kaptam meg. Ide küldtek.

— Hogy történhetett?

— Nem volt otthon egy hétig. Az este, amikor megjött, falombokat szedett az udvaron, és teleagatta vele az egész szobát. Beszéltem hozzá, de észre sem vett, csak a maga mondogáját hajtogatta.

A vészitjósó mutatóuj

— Két hétig nem volt odahaza? Hát hol járt, hol élt addig az a gyerek?

— Valahol Dorozsmán lakott. Azzal ment el tőlem, hogy én minden pénzt elszedtem. Az esze éles volt, mint a borotva, az iskolában mindig jól tanult. De gyerekkora óta gyengék az idegei.

— Úgy emlékszem — vettem közbe —, hogy itt is járt már valami ügyben. — Persze — mondom, kezemből a továbbtanulásra jelentkezőket nyilvántartó könyvvél —, textiltéchnikumba jelentkezett. Nem tudtuk javasolni, mert nem volt meg a két éves szakmai gyakorlata.

— Az asszony fekete szemével egyet, kezét kihúzza a bőrkabát zsebéből és mint akinek fejében egy jó gondolat született, újjával jelentősegteljesen mutat ránk.

— Ez volt az oka! Nagyon szeretett volna tanulni, sokat sirt az elutasítás miatt.

— Sok problémánk is volt a kislánnyal — jut eszünkbe. — Brigádban dolgozott,

de társai kizárták, mert lógott, amikor csak tehetett. Igylekvő társait kinevelte, szorgalmukért mindennek lefordította őket. Hanyagságáért írásbeli figyelmeztetést is kapott.

A mutatóujj vészitjósóan emelkedik a magasba.

— Ez az! Erről van szó! Biztosan nagyon szívére vette a dolgot! Igen, ez lehetett a baj!

— De asszonyom — vitatkozunk vele —, azért még senki sem került ideggyógyaszatra, mert becsületes munkát kívántak tőle. Mi lenne a gyárból, ha mindenki azt csinálna, ami neki jölesik?

Az asszony azonban hajthatatlan. Következtetése teljes és végleges. A gyár az oka annak, hogy a lánya beteg lett. A gyár, vagyis mindenki, akivel kislányának bármi kapcsolata volt. A brigád, a munkatársak, a művezető, a személyzeti osztály. Csak ő nem, az édesanya.

Haja teli szalmaszállal

Szavai még akkor is fülünkben csengenek, amikor már elhagyta szobánkat. Igaza lenne? A brigád, a kollektíva hatása hol maradt? Mert csakugyan könynyű ellődni, kizárni, ítéletet mondani. De kérdezte-e valaki, honnan származik a keresés ebben a tizenkilenc éves fejben?

Véletlenül még aznap választ kapunk tételódó gondolatainkra. Korrepetálunk néhány fonóót, akik technikumba jelentkeztek. Közük van a szóban levő brigád vezetője is. Óra végén megszólal.

— Tessék elképzelni, milyen bosszúság ért tegnap!

— És beszélni kezd munkatársáról, arról a kislánnyal, akinek röviddel előtte az anyjával beszélgettünk. Még nem tudja, mi történt vele, homlokát haragosan ráncolja, amikor az eseményeket idézi.

— Tegnapelőtt este beálított hozzánk, hogy engedjük néhány napig nálunk maradni. Csak amíg lakást nem talál, mert a néni, akinél lakott, kitette a szűrt. Éppen vacsoráztunk. Hívtuk, egyen ő is. Vacsora után közölte velünk, hogy elmegy, mert egy kis elintézőmálója van.

— Rendben van — mondta neki —, eredi. De amíg itt laksz, tudomásul kell venned szokásainkat, és alkalmazkodni hozzájuk. Nálunk nyolc órakor mindenkinek itthon a helye.

— Éjszaka egy óráig vártunk rá — meséli tovább a brigádvezető —, hogy beengedhessük, ha zörget a kapun. Reggel ötörk ért haza, kócosan, haja teli szalmaszállal. Faggatuk, hogy hol járt, de csak a vállait vonogatta. Felszedelőzködött és indult a gyárba dolgozni.

— Érthetetlen. Miért kellett neki albrélet, ha szülei helyben laktak? — kérdezzük.

— Csak anyja van — akire sokat panaszkodott. Brigádvezető neki a művezetővel, hogy keressen magának albréletet. Próbálja rendezni a körülményeit. Szereztünk neki lakást is — folytatja. — Aztán csak gyere hozzánk, ha problémád lenne! Ezzel váltunk el tőle. Gondolom, ezért keresett fel engem tegnapelőtt.

— Rendben is volna, szívesen segítünk rajta, de nálunk így nem viselkedhet. Persze, hogy jól leszidtam. Nem ért semmit az egész — legyint szomorúan —, egyszerűen nem jött haza az este sem.

Tőlem tudja meg aztán az emberséges brigádvezető, hogy miért nem ment vissza hozzájuk a kislány, és hogy mi történt vele találkozásuk óta. Megdöbben hallgat, és még akkor is tárgyalt szemekkel bámul maga elé, amikor becsukom magam mögött az ajtót.

Azért már lehet sejteni

A fehér kórházi ágyon több hete mely, mesterséges alomban fekszik egy sápadt arcú kislány. Munkatársai, a gyári kollektíva tagjai aggodva érdeklődnek, meggyógyul-e?

Megjelenik időnként a barna, meghatározhatatlan korú asszony is. Nem annyira látogatni, mint követelni jár ide. A főorvos ostromolja, aki a gyáriak kérésére vállalta a táppénz összegyűjtését. Megígérte, hogy nem adja ki senkinek, csak a kislánynak, majd amikor gyógyultan távozik. Az asszony magából kikelve méltatlankodik.

— Hogy képzeli? Miből vegyek neki gyümölcsöt?

Elnézem haragból szákrázó szemét. Kedvem lenne azt mondani neki:

— Asszonyom, én már sejttem, miért jutott ide a kislánya!

Hrabovszki Mihályné

Fotoamatőrök figyelme!

A szép nyári felvételeiről készítenek nagytáblákat a Fényképező Szövetséget amatőr részlegében. Kérésre, atca. 15. S. 18 632